

โรคติดสุราเป็นปัญหาสำคัญทางสาธารณสุขที่ส่งผลกระทบต่อบุคคล ครอบครัว และสังคมซึ่งผู้ติดสุราจำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษา การเสริมสร้างแรงจูงใจบำบัดรายกลุ่มในผู้ติดสุราเป็นการบำบัดที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ ได้กำลังใจและมีแรงจูงใจในการลดหรือหยุดพฤติกรรมการดื่มสุราลดลง

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเสริมสร้างแรงจูงใจบำบัดรายกลุ่มต่อพฤติกรรมการดื่มสุราของผู้ติดสุราโดยเปรียบเทียบคะแนนระดับปัญหาของการดื่มสุราและความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงและความต้องการการรักษาในด้านความถี่ก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ติดสุราที่มารับบริการในคลินิกสารเสพติด โรงพยาบาลสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจำนวน 15 ราย ซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนสิงหาคม 2549 เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ 1) โปรแกรมการเสริมสร้างแรงจูงใจบำบัดรายกลุ่ม ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากแนวคิดการเสริมสร้างแรงจูงใจของมิลเลอร์และโรนิก (Miller & Rollnick, 1995) และจากการทบทวนวรรณกรรม 2) เครื่องมือรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 3) แบบประเมินระดับปัญหาของการดื่มสุราที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นด้วยสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค ได้ค่าเท่ากับ 0.84 และแบบประเมินความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงและความต้องการการรักษา หาค่าเชื่อมั่นโดยการวัดซ้ำ (test-retest) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันเท่ากับ 0.83 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (One-way repeated measure ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า คะแนนพฤติกรรมการดื่มสุราก่อนและหลังได้รับการเสริมสร้างแรงจูงใจบำบัดรายกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในระยะติดตามผลทันทีหลังจากจบโปรแกรมบำบัดในระยะ 2 สัปดาห์ และระยะ 1 เดือน ($p < .01$)

ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็น ถึงผลของการเสริมสร้างแรงจูงใจบำบัดรายกลุ่มต่อพฤติกรรมการดื่มสุราด้วยการหยุดดื่มหรือลดปริมาณการดื่มลงเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 1 เดือน ดังนั้นบุคลากรสาธารณสุขควรได้รับการสนับสนุนให้มีการนำโปรแกรมเสริมสร้างแรงจูงใจนี้ไปประยุกต์ใช้ในการบำบัดผู้ติดสุราโดยเฉพาะในโรงพยาบาลชุมชนต่อไป

Alcohol dependence is a significant problem in public health which can have an effect on the individual, family, and society. People with alcohol dependence need to receive treatment. The motivation enhancement therapy group among persons with alcohol dependence is an effective therapy that provides learning, support, and motivation for decreasing or stop drinking behavior.

The aim of this one group pre-post test quasi experiment study was to examine the effect of the motivation enhancement therapy group on drinking behavior among persons with alcohol dependence. A comparison of alcohol use disorders identification test score and ambivalence of stage of change readiness and treatment eagerness at before, immediate intervention, two weeks, and one month were measured. Fifteen persons with alcohol dependence who contacted the drugs clinic at Sanpatong Hospital, Chiang Mai province, were selected purposively into the intervention program during July to August, 2006. Research instrument consisted of three parts; 1) the motivation enhancement therapy group based on the concepts of Miller and Rollnick (1995) and literature review developing by researcher, 2) demographic data and 3) the Alcohol Use Disorders Identification Test (AUDIT) and the Stage of Change Readiness and Treatment Eagerness Scale (SOCRATES-8A). The Cronbach's alpha coefficient for the AUDIT was 0.84. Test-retest for SOCRATES-8A was 0.83. Data were analyzed using descriptive statistics and one way repeated analysis of variance.

The results of this study demonstrated that there was a significant difference in mean score for drinking behavior immediately following the intervention at two weeks follow-up and at one month follow-up ($p < .01$).

The results of this study indicate that the motivation enhancement therapy group on drinking behavior resulted in stopping or decreasing the amount of drinking for up to one month. Therefore, health care providers especially in the community hospital should apply this program for persons with alcohol dependence.